

COMMUNIO: OMNES, QUI IN CHRISTO Gal 3, 27: 104. zs.

Habár az újonnan megkereszteltek e napon vetették le fehér ruhájukat, a szentáldozásban mégis mindannyian újra és újra Krisztust kell magunkhoz venni.

Mindnyájan, kik Krisztusra vagytok megkeresz-tel- ve, Krisz-tust

öl-töt- té- tek ma-ga-tok- ra, al- le-lu-ja. (2.t.) † *

Hálát adjatok az Úrnak, és hívjátok segítségül az ő /nevét, * hirdessétek a pogányok között az ő cselekedteit! Énekeljete^k neki, és zsol^tárt /mondjate^k, * hirdessétek minden csoda/tetteit. **Ant.** Dicsekedjete^k az ő szent ne/vében, * vigadjon az Urat keresőknek /szíve! Keresséte^k az Urat és az ő /erejét, * keresséte^k az ő orcáját /mindenkor! **Ant.** Emlékezzete^k meg az ő csodálatos dolgairól, melyeket csele/kedett, * jeleiről és szájának ítélete/íról! Mert kivitte népét örvende/zéssel, * az ő választottait vigas/sággal. Hogy megőrizzék az ő igazsá/gait, * és keressék az ő /törvényét! **Ant.**

D.U. 103

1. Úr Krisztus feltámadott, ránk malasztja áradott, szent vérének hullása lön pokolnak romlása. **R.) Megváltotta Isten mind e világot szent halálával.**
2. Első Ádám vétkezett, mindnyájunkat megsebzett, de a kegyes Úristen könyörült az emberen. **R.)**
3. Új Ádám lett szent Fia, életünket újítja, poklok zárját megtöri, rabságunkat elveszi. **R.)**
4. Méltó azért vigadni, Húsvét titkát dicsérni, éljünk az új életnek, adjunk hálát Istennek. **R.)**

D.U. 105

1. Feltámadt már dicsőségben az Isten szent Fia. Örvendez már győzelmében világ Megváltója.

R.) Érettünk vállalt sebhelyek már dicsőségben fénylenek Alle, Alleluja.

2. A kereszten oldalából vér és víz áradott, e forrásból a világnak új élet támadott. **R.)** 3. Várja immár fenn a mennyben Atyjánál székhelye, váltságunk lett kínhalála, közbenjár érdeme. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 98

1. Krisztus feltámadta mind ő nagy kínjából, ezen mi is örüljünk, Krisztus legyen reményünk, kirjelejszon.
2. Ó kegyes Mária, mennyei szép rózsza, kérjed, hogy szent Szülötted üdvöztse lelkünket, kirjelejszon.

SZOMBAT HÚSVÉT NYOLCADÁBAN**SZENTÍRÁSI SZAKASZOK**

ApCsel 4, 13-21 / Mk 16, 9-15

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 96

1. Az Isten igaz napja ez, szent fényességgel tiszta nap, a drága vér ma mossa le a világ szörnyű bűneit. 2. Hitetlen hite visszatér, ma újra látnak a vakok, s kiben nem old fel rettegést, ha látja: megtér a lator! 3. Keresztjét jóra váltja ő, gyors hittel Jézust kérleli, igazként sokat megelőz, az Úr országát elnyeri. 4. Amulnak mind az angyalok, látván a testi büntetést, s hogy Krisztushoz tér a gonosz, boldog életet érdemel. 5. Csodálatos misztérium, világ szennyét hogy mossa le, mindenki bűnét elveszi, test vétkét tisztítván a test. 6. Lehet-e ennél nagyszerűbb: vétket bocsát az irgalom félelmet old a szeretet, s új életet szül a halál! 7. Saját csalétkét falja fel, magát köti meg a Halál, meghal mindenki Élete, s felkél, mint minden élete! 8. Elér mindenkit a Halál, de feltámad mind a halott, s pusztítva, ütve a Halál csak maga vesztét nyögheti. 9. Kérünk, teremtő Istenünk, vigadva Húsvét ünnepén: ne ártson nekünk a halál, véd meg örökre népedet! 10. (Meghajolva) Urunk, tenéked glória, aki legyőzted a halált, az Atyát és Szentlelket is dicsérjük minden századon. Amen.

D.U. 109

1. Ó, ifjak, lányok, gyermekek, az angyal szóból értsetek: feltámadt Krisztus értetek, Alleluja. **R: Alleluja, Alleluja, Alleluja.**
2. Itt áll az Úr most köztetek: „Békesség, már ne féljete^k! Én vagyok, bennem higgyete^k!” Alleluja. **R:**
3. Ezen a Szent-szent ünnepen ujjongva csengő éneken Urunkat áldjuk szüntelen, Alleluja. **R:**
4. Illő, mert ily jót tett velünk, átadva néki hű szívünk, Istennek hálát zengenünk, Alleluja. **R**

INTROITUS: EDUXIT DOMINUS 104. zs- 43. 1-2

Ki-ve-zet-te né-pét az Úr ör-ven-de-zés- sel, és vá-lasz-tot-ta-it

vi-gas-ság-gal al- le- lu-ja. (7.t.) † *

Hálát adjatok az Úrnak, és hívjátok segítségül az ő /nevét, * hirdessétek a pogányok között az ő cselekedteit!

Énekeljete^k neki, és zsol^tárt /mondjate^k, * hirdessétek minden csoda/tetteit. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek.
 Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk
 neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten.
 Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának
 Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd
 meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te
 vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel
 együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 100 / 1 ALLELUJA / HÆC DIES 117. zs. 24.v.

Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja.

Ezt a napot az Úristen adta: * örvendjünk és vigadjunk rajta.

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR:

Hálát adok neked, Istenem, * mert meghallgattál engem. 117. zs. 21a

ALLELUJA: HÆC DIES / LAUDATE / SIT NOMEN 117. zs. 24: 112, 1-2

Ismét felcsendül a húsvéti örvendezés okára rámutató zsoltárvers a dicséret hangjával együtt.

Al - le - lu - ja.

V.) Ez az a nap, melyet az Úr szerzett nekünk, * örvendezzünk és vigadjunk rajta!

ALLELUJA

V.) Dicsérjétek, ti, szolgálai, az Urat, * dicsérjétek az Úr nevét! **ALLELUJA**

V.) Legyen áldott az Úr neve, * mostantól fogva és mindörökké! **ALLELUJA**

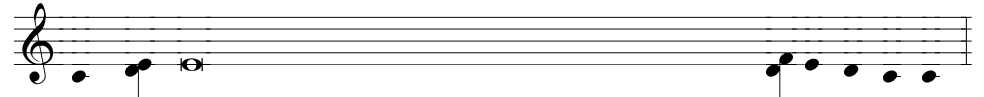
Vagy: Ezt a napot az Úristen adta. * Ujjongjunk és vigadjunk rajta! 117.zs. 24

SZEKVENCIA: D.U. 100 / 3 (Mellékelve) VICTIMÆ PASCHALI LAUDES**OFFERTORIUM: BENEDICTUS, QUI VENIT 117. zs. 26-27. 24. 22-23**

Az Egyház kifogyhatatlan állhatatossággal ismétli a húsvéti örvendezés okát, hogy minél inkább az élő emlékezet részévé váljon a keresztyényekben.

E: Al-le- lu- ja. N: Al- le- lu- ja.

V: Ál-dott, aki jön az Úr nevében, áldást mondunk rátok az Úr há-zá-ból, *

az Is-ten az Úr, és megvilágo- sí- tott min-ket. Al- le- lu- ja.

V: Ez az a nap, melyet az Úr szer-zett nekünk, * ör-vendezzünk és vi-gadjunk raj-ta!

Al-le- lu-ja, al- le- lu- ja. V: A kő, melyet megvetettek az é-pí-tők,*

V: az lett a szeglet-nek fe-jé-vé. Al- le- lu- ja, al-le- lu- ja, al- le- lu- ja.

V: Az Úr-nak mú-ve ez, * és csodálatos a mi sze-me- ink e- lőtt.

Al-le- lu-ja, al- le- lu- ja.